

expo doorheen de stad

TIME CAN TELL

internationaal video- en multimediatproject

van 16 maart t.e.m. 6 mei 2018
de Directeurswoning en andere locaties in Roeselare
www.dedirecteurswoning.be

Kunst in tijden van media

Twee privécollecties en videowerk van vijftien jonge kunstenaars brengen de stad tot leven. "De digitale revolutie heeft van film een democratisch medium gemaakt, een instrument voor emancipatie", zegt curator Rolf Quaghebeur. "Maar tegelijk zijn er duidelijke risico's. We bekijken het leven via een scherm en beleven niet langer de realiteit. Of dat goed of slecht is? De tijd zal het uitwijzen."

De kracht van bewegend beeld

In tijden van allesoverheersende televisie, YouTube en andere video's is Time can Tell meer dan een vrijblijvend kunstencourant. Met kunstenaarsfilms op zeven Roeselaarse locaties maakt de expo het onderscheid tussen realiteit en perceptie. Curator Rolf Quaghebeur: "Het is een neerslag van de veranderende kracht van video. Over het belang van beelden en tegelijk over de magie van de beginjaren van de cinema."

"Hoezeer we ook overspoeld worden door beelden: ze zijn zelden belangeloos en nooit vrij van waarden. Net daar staat Time can Tell bij stil. De kunst maakt ons bewust van de beeldcultuur waarin we leven." En de omgeving waarin we leven. "Video is een immaterieel medium dat tot de verbeelding spreekt en in dialoog gaat met de stad. Het is een metafoor voor hoe een kunstwerk kan functioneren in de steeds meer monofunctionele en geprivatiseerde openbare ruimte", aldus Quaghebeur.

Traditie verderzetten

Als stad heeft Roeselare een traditie met kunstprojecten rond bewegend beeld. Vijftien jaar geleden was het stadsproject Ommegang-Circumflexion pionier voor kunstenaarsfilms in Vlaanderen. Toen zorgde Christa Vyvey voor nationale en internationale videokunst in verschillende kerken en kapellen in de stad, met bijzondere aandacht voor jong talent. De jonge kunstenaars van toen zijn nu wereldtop.

Ook tijdens Time can Tell is er opnieuw aandacht voor onbekender werk. In de Directeurswoning krijgen vijftien kunstenaars een podium. "En de lat ligt hoog. De wereld is veel dwingender geworden. Als je weet dat de gemiddelde kijkduur amper dertig seconden bedraagt, moet het beeld sterk zijn om de aandacht te krijgen die het verdient", aldus Christa Vyvey.

Met gevestigde videokunstenaars en nieuw Belgisch talent brengt Time can Tell een tegengewicht voor de stortvloed aan beelden die je dagelijks te verwerken krijgt en die enkel bedoeld zijn om je te doen consumeren. De confrontatie is een risicovolle en niet-vrijblijvende oefening, voor wie de tijd neemt om te kijken.

1. de Directeurswoning, H. Consciencestraat 10

Meggy Rustamova

Light Displacement, 2017

°1985, Tbilisi, Georgië, woont en werkt in Gent
Fotografische geluidsinstallatie

Meggy Rustamova zoekt naar verhalen - met een dosis absurde humor en een zweem van melancholie - die zweven tussen verbeelding en werkelijkheid. Het startpunt voor deze fotografische geluidsinstallatie zijn Meggy Rustamova's talrijke pogingen om een boom te fotograferen in Hiroshima, Japan. De audiovisuele trip belicht aspecten van oorlog, escapisme

en angst. De atoombom in Japan en de huidige nucleaire dreiging tussen de VS en Noord-Korea vinden een vertaling in de witte, overbelichte foto's, die overgaan in een volledige 'white-out'. Hoewel de plek gebukt gaat onder de geschiedenis van de bom, is deze handeling van het vastleggen van een eenvoudige boom een uiting van de reconstructie en modernisering van een ooit verwoest landschap. Deze boom zou eigenlijk om het even waar kunnen staan, of het nu Brussel, Bagdad of Parijs is. Tegelijk zijn de herhaaldelijke pogingen om de boom te capteren zoals hij er in werkelijkheid uitziet - met het mooie zonlicht en de variëteit aan groene kleuren - een getuige van de onmogelijkheid om de realiteit te vatten in een foto.

Lawrence Abu Hamdam

Rubber Coated Steel, 2016

°1985, leeft en werkt in Berlijn
Video, ca. 21'

Deze film is onderdeel van de installatie Earshot die de kunstenaar ontwikkelde vanuit een forensisch onderzoek dat hij voerde in opdracht van een mensenrechtenorganisatie naar de dood van twee tieners (Nadeem Nawara en Mohames Abu Daher) op de Palestijnse West Bank. Een centrale vraag in het onderzoek was of de Israëlische militairen, zoals ze zelf beweerden,

rubberkogels gebruikten of met scherp schoten op de twee ongewapende tieners. Op basis van een analyse van het geluid van de kogels (de scène werd opgenomen door CNN) kon Hamdan aantonen dat er met echte kogels geschoten werd. Rubber Coated Steel is opgevat als een proces. Dit video-tribunaal wil niet per se de slachtoffers een stem geven, dan wel de stilte versterken en hiermee fundamentele vragen oproepen over hoe fundamentele rechten vandaag gehoord worden.

Twee video's performances woning Espeel - Vandembroucke

- Wander Meander: Sarah & Charles - Bryana Fritz; 2014 - 2016
- B-Chats, Guestfiles - boek: Reasons for Walling A House: Josse De Pauw, Kristien De Proost, Herman Sorgeloos, Diederik De Cock

2. Klein Seminarie, Zuidstraat 25 (pandgang) en 27 (passage in de dreef)

Mohau Modisakeng

Passage, 2017

°1986, woont en werkt in Kaapstad, Zuid-Afrika
3-kanaals video-installatie, ca. 19' - locatie: passage in de dreef, Zuidstraat 27

De installatie is een meditatie over de mechanismen van slavernij. Het proces van ontmenselijking door de persoonlijke en culturele identiteit en geschiedenis te wissen, wordt verbeeld door 3 personages in een roeiboot die langzaam overspoeld wordt door water: een jonge vrouw, gewikkeld in een traditioneel Basotho-deken, een man met vilten gleufhoed en een vrouw met een havik op haar arm. Water symboliseert zowel dood als leven en refereert samen met de zinkende bootjes aan de talloze ontvoeringen van Afrikanen die als slaven verkocht werden. Tegelijk verwijst Modisakeng met Passage naar de geïnstitutionaliseerde uitbuiting van zwarten in Zuid-Afrika door achtereenvolgens de Nederlanders en de Britten, die vanaf de 15de eeuw ook slaven invoerden vanuit andere kolonies om aan de groeiende vraag naar goedkope arbeid in Zuid-Afrika en de gekoloniseerde wereld te voldoen.

Noritoshi Hirakawa

Een Voorgevoel, 1996

°1960, woont en werkt in New York, VS
Audio, stoel en tekst - ca. 15' - locatie: pandgang, Zuidstraat 25

Centraal in dit werk is de idee dat menselijke activiteit de motor is van cultuur. Hirakawa verlegt de grenzen van hoe mensen de wereld bekijken om zo de cultuur te veranderen. Voorgevoel is een installatie die bestaat uit tekst en muziek. De kijker wordt uitgenodigd om plaats te nemen en de tekst te lezen, te luisteren en zich de scene in te beelden die beschreven staat. De beelden bestaan alleen in het hoofd van wie luistert en niet voor anderen. Dit toont het belang van tijd, ruimte (specifieke context) en fysieke ervaring bij het kijken naar kunst. Het kunstwerk ontstaat telkens iemand luistert en verandert nadien in het hoofd van de kijker en doordat anderen plaatsnemen. Hier worden we letterlijk zelf deel van het werk. Voor wie op hetzelfde moment in de ruimte aanwezig is, wordt diegene op de stoel een 'sculptuur' en maakt hij deel uit van een tijdelijke, vergankelijke en unieke ervaring.

Michel Auder

Endless Column, 2011

°1944, woont en werkt in New York, VS
Video op monitor, ca. 18' - locatie: pandgang, Zuidstraat 25

Michel Auder is gekend voor het gebruik van gevonden beelden (tv, iphone, snapshots,...) in zijn werk én voor het documenteren van het 'gewone' leven. Endless Column is representatief voor zijn werk. In een flitsende montage zien we een opeenvolging van schijnbaar willekeurige snapshots: televisiebeelden, boeken, intieme foto's,... Alsof Auder op een intuïtieve manier het leven rondom hem wil opsommen en er zo vat op wil krijgen. Wie langer kijkt, merkt dat de selectie van beelden minder willekeurig is en je niet alleen een beeld krijgt van het dagelijkse leven, maar ook een kritische blik op onze maatschappij en op de beeldvorming die ons gedrag stuurt.

Het flitsende en obsessieve karakter wordt versterkt door de soundtrack die bestaat uit geluid van een steeds dezelfde toets op een computerklavier die hard en ritmisch aangeslagen wordt.

Johan Grimonprez

Besmette Stad, 1993

°1962 in Roeselare, woont en werkt in Brussel

Video - ca. 18' - locatie: pandgang, Zuidstraat 25

Besmette Stad is een cyclus van korte films die gemaakt werden door Johan Grimonprez voor het VRT-cultuurprogramma Ziggurat. In 18 minuten schetst hij een mentaal portret van Brussel. Besmette Stad werd gemaakt naar aanleiding van het gelijknamige festival dat door de Beursschouwburg georganiseerd werd en opereert op de plaats waar film, performance, dans en literatuur elkaar kruisen. De film bestaat uit vier delen. Video-Guerrilleros is een fragment van Man with a Video-camera van Paul Garrin. Topic II is een film van Pascal Baes die Smell The Flowers While You Can omarmt dat gebaseerd is op No Longer Readymade, een dansvoorstelling van Meg Stuart. Comment Filmer Molenbeek gaat over een workshop die georganiseerd werd door kunstenaar Franciska Lambrecht met Brusselse jongeren en de cyclus wordt afgesloten met 's Dinsdags, een drie minuten durende compilatie van Alison Murray's Kissy Suzuki Suck.

Raymond Tallis - On Tickling, 2017

Video - ca. 8'

Kiss-o-Drome, 2016

Video - ca. 1'30" - locatie: pandgang, Zuidstraat 25

Op een tweede scherm in de pandgang van het college, waar leerlingen moeten wachten als ze bij de directeur moeten komen of op het secretariaat verwacht worden, zijn twee korte films te zien van Johan Grimonprez. In Raymond Tallis on Tickling horen we de stem van filosoof en neuroloog Tallis die via de intrigerende vaststelling dat mensen zichzelf niet kunnen kietelen, betoogt dat we enkel vanuit dialoog met anderen onszelf kunnen worden. Ons bewustzijn staat met andere woorden nooit op zich, maar ontstaat vanuit relaties.

Kiss-o-Drome is een korte documentaire over de Braziliaanse stad Sorocaba waar een rechter kussen in het openbaar – dat door de militaire dictatuur buiten de wet gesteld werd – in 1980 bestrafte met gevangenisstraffen. De inwoners van de stad reageerden hiertegen door hun stad te transformeren in een gigantische Kissodrome. Nog nooit werd er op straat zoveel gekust als toen...

3. De Bunker, Sint-Hubrechtsstraat 51

Regina José Galindo

Hilo de Tiempo, 2012

°1974, leeft en werkt in Guatemala City, Guatemala

Video in loop

Hilo De Tiempo is een gefilmde performance in de publieke ruimte. De titel betekent "Draad des Tijds". Galindo schreef over dit werk dat je "de draad van de tijd moet volgen om te zien waarom er zoveel gedood wordt en om vanuit de dood het leven te ontdekken."

Een lichaam is gewikkeld in een deken waarmee vermoorde mensen bedekt worden. De voorbij-

gangers mogen, door aan een draad te trekken, het weefsel langzaam doen verdwijnen waarna stilaan het naakte lichaam van de kunstenaar tevoorschijn komt.

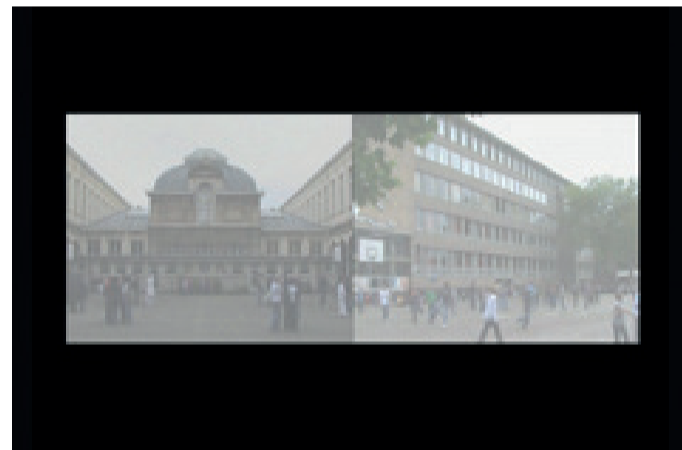
Galindo refereert in haar werk aan sociale strijd: de onderdrukking van de vrouw, de behandeling van mentaal gehandicapten, drugsoorlogen waar vaak vrouwen en kinderen het eerste slachtoffer van zijn, politieke corruptie die leidt tot geweld,... Ze kiest er wel voor om dat door metaforen te doen en niet pamflettistisch te worden. Hierdoor laat ze ons nadenken over onze eigen positie, eerder dan te moraliseren of aan te klagen.

Wim Cuyvers

& Jan Masschelein - De Perfecte School, 1999

°1958, woont en werkt in Châtillon, Frankrijk - Woont en werkt in Leuven

Video - ca. 25'

Kunstenaar en architect Wim Cuyvers maakte deze film samen met pedagoog Jan Masschelein in opdracht van de Vlaams Bouwmeester. In het Roeselaarse Klein Seminarie en het Antwerpse Atheneum filmden ze telkens dezelfde scènes vanuit ongeveer dezelfde posities. Niets is in scene gezet, de camera beweegt ook niet en observeert telkens vanuit

een bepaalde hoek. We zien een les, de gang, de speelplaats, het wisselen van klas,... Onderaan het beeld loopt een tekst die een prikkelend betoog is over de functie van onderwijs en hoe de perfecte school te maken. Hoewel beide scholen een belangrijke rol speelden in de Vlaamse ontvoogdingsstrijd – de ene vanuit vrijzinnige, de ander vanuit katholieke inspiratie – valt in de film niet alleen het contrast op tussen beide scholen, maar ook wat hen verbindt...

4. De Vriendschap, O.L. Vrouwmarkt 30

Cao Fei

Live in RMB City, 2009

°1978, leeft en werkt in Beijing, China

Video, ca. 25'

RMB City is een virtuele stad die Cao Fei online bouwde. In 2009 lanceerde ze de stad met een eerste film The Birth of RMB City die toonde hoe de stad gemaakt is, en hoe hij in de toekomst zou kunnen evolueren. Ze nodigde andere kunstenaars uit om werk te maken dat ze integreerde; ze schreef een opera waarin ze virtuele elementen vermengde met elementen uit de realiteit. Live in RMB City is een van de twee video's die ze na de lancering maakte over de stad. Haar eigen avatar, China Tracy, is het hoofdpersonage dat ons als gids meeneemt. Zo introduceert ze haar zoon China Sun en behandelt ze zowel luchtige als existentiële thema's.

Fei verkent de grens tussen het virtuele en het werkelijke, tussen droom en realiteit, en slaagt ze erin om een kritische houding aan te nemen ten opzichte van de sociale en culturele transformaties in het hedendaagse China dat wil vasthouden aan tradities, maar ook sterk beïnvloed is door het Westen.

David Claerbout

Travel, 1996-2013

°1969, woont en werkt in Antwerpen en Berlijn
Video, HD Animatie, ca. 12'

Over Travel zegt Claerbout zelf dat het een poging is om aan zichzelf te bewijzen dat hij een werk kan maken dat in gelijke mate en tegelijkertijd intelligent is en banaal. Het eerste idee voor Travel ontstond in 1996 toen hij muziek hoorde van Eric Breton die speciaal gemaakt werd om te ontspannen. Muziek die de slaap induceerde. Travel beoogt een gelijkaardig effect. De film bestaat uit één enkele camerabeweging, vertrekkend vanuit een park doorheen een amazone-achtig bos om te eindigen in een onbestemd open landschap. De beelden worden vergezeld van synthesizermuziek die het cinema-effect versterken. Door niets echt te filmen maar alles op te bouwen vanuit computeranimatie wordt het gevoel van een generische, onbestemde plek verhevigd en komt de nadruk te liggen op de interactie met de kijker.

Peter Weibel

Venus im Pelz/ Venus in Furs, 2003

°1944, leeft en werkt in Karlsruhe, Duitsland
Video, ca. 4'30"

Peter Weibel is kunsthistoricus, curator en kunstenaar. Hij wordt beschouwd als een pionier van digitale kunst. Beelden hebben niet meer noodzakelijk een band met de fysieke realiteit, maar bestaan in een volledig nieuwe en virtuele wereld. Wie oud genoeg is, denkt bij de titel Venus in Furs wellicht in de eerste plaats aan de legendarische song van Velvet Underground & Nico uit 1967. De song was geïnspireerd op de roman uit 1870 van de Oostenrijkse auteur Leopold von Sacher-Masoch, van wiens naam de term Masochisme afgeleid werd. De korte, stille film van Weibel combineert die referenties met een vogelvlucht doorheen de kunstgeschiedenis. Hiermee toont hij aan dat beelden, inhoudelijk noch vormelijk, op zichzelf staan. Door, via morphing, de ene Venus naadloos te laten overvloeien in de andere, gebruikt hij digitale technieken om de manier waarop wij kijken in vraag te stellen en op een speelse manier onze waarneming te verstoren.

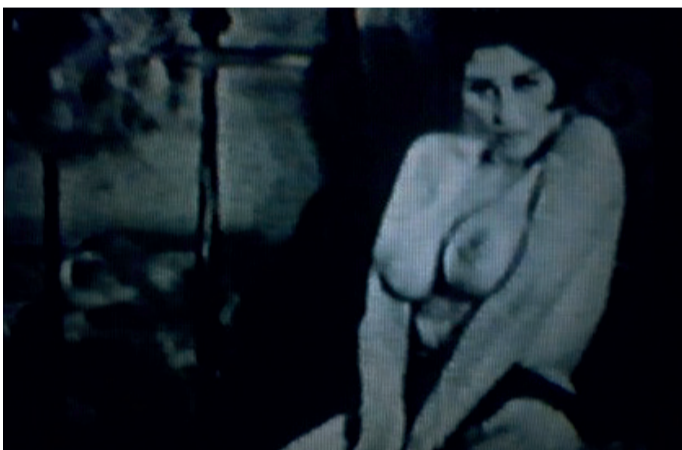

Uri Tzaig

Master Lucas, 2001

°1965, leeft en werkt in Tel Aviv, Israël
Video, geprojecteerd op een loden plaat, ca. 5'30"

Het onderwerp van deze installatie is de "blik". De film heeft geen geluid. We zien een gorilla, Master Lucas, die via ondertitels allerlei statements afvuurt op de kijker over de zogenaamde condition humaine. We kijken naar de gorilla, soms ontwijkt hij onze blik, soms kijkt hij ons recht aan. Het is de confrontatie tussen de mens en de gorilla over evolutie, taalkunde, communicatie. De bedoeling van dit werk is om ons via de blik te confronteren met onszelf en ons bewust te maken van hoe ons denken bepaald is en gekleurd door vaak wankele intellectuele constructies en vooroordelen. Zonder toe te geven aan gelijk welke vorm van cultuurrelativisme worden die vooroordelen door Master Lucas op een tegelijk krachtige en milde manier onderuit gehaald.

Douglas Gordon

Black & White (Babylon), 1996

°1966, woont en werkt in Berlijn
2-kanaals videoprojectie in loop

Het collectieve geheugen en hoe dit via beelden gevormd wordt, staat centraal bij Douglas Gordon. In Black & White toont hij dezelfde film op twee schermen die haaks op elkaar in de ruimte staan. Het is een vertraagde versie van een stripteasefilm uit de jaren 1960. Op een van de schermen staat het beeld ondersteboven en alles is vertraagd waardoor het kijken minder vlot verloopt. Tegelijk zorgt de opstelling van de schermen voor lichtreflectie op het ene scherm op het andere wat opnieuw hinderlijk is voor de waarneming. Door die "hindernissen" kijken we bewuster en letten we niet alleen op het naaktmodel, maar ook op de esthetische, beeldmatige en filmische aspecten.

5. O.L. Vrouwkerk, Sint-Hubrechtsstraat 33

Vanessa Beecroft

VB34, 1998 - Performance op video, Stockholm / VB40, 1999 - Performance op video, Sydney

°1969, woont en werkt in New York, VS
Video in loop

Deze twee video's zijn de registratie van twee verschillende performances. Het 34ste en het 40ste project van Vanessa Beecroft. Haar performances lijken op een soort van collectieve choreografie waarbij een groep vrouwen in een bepaalde formatie gezet worden en enkel mogen bewegen volgens een strikt aantal vooraf bepaalde instructies. Die instructies zorgen niet alleen voor een intrigerende choreografie, je kan er ook referenties in ontdekken aan film, kunstgeschiedenis, mode, politiek,...

Haar werk kan wellicht nog het beste omschreven worden als een groepsportret van geïdealiseerde vrouwe-

lijkheid. Hierdoor wordt het een krachtige kritiek op opgelegde consumptiepatronen en bevat haar werk een onderliggend pleidooi voor meer individuele eigenzinnigheid.

De eerste performance werd uitgevoerd naar aanleiding van de opening van het Moderna Museet in Stockholm (1998), de tweede werd gemaakt in opdracht van de Australische Kaldorfoundation dat kunstwerken in de publieke ruimte realiseert. Die performance werd uitgevoerd in het Museum of Contemporary Art in Sydney in 1999.

Alex Verhaest
Ad Hominem, 2018
 ° 1985 Roeselare

Alex (Alexandra) Verhaest combineert in haar interactieve installaties beeldende kunst, technologie, film en animatie. Zelf vindt ze 'interactief cinemaparours' de beste omschrijving van haar artistieke taal. Een terugkerend onderwerp is de onmogelijkheid tot communicatie tussen personen in tijden van schijnbaar onbeperkte communicatiemogelijkheden. Alex heeft grote affiniteit met laatmiddeleeuwse en vroege Renaissancekunst. De dood als transcendent personage blijft aanwezig in 'Ad Hominem' in de rol van de verandering.

In primeur presenteert ze het eerste luik van haar vijfdelige video-installatie 'Ad Hominem'. Een mysterieus personage stelt een utopie voor. Via een game controller kan je in interactie gaan met deze figuur. De realistische stijl werkt bevreemdend, terwijl de polyfonische zang, gecomponeerd door Maxime Denunc en gezongen door sopraan Liselot Dewilde, de kijker in een transe brengt.

Verhaest stelt wereldwijd tentoon, o.a. in Karlsruhe, Sao Paulo, San Diego, New York, Berlijn,... Alex is benoemd tot Cultureel Ambassadeur van Roeselare 2017-2019. Voor haar installatie Temps Mort / Idle times werd ze in 2015 bekroond met de prestigieuze Golden Nica Ars Electronica.

6. Stationsplein

Johan Grimonprez
Falling House, 2017
 °1962 in Roeselare, woont en werkt in Brussel
 Interactieve video-installatie

Grimonprez maakte dit werk in situ voor Time Can Tell. Op een groot scherm zien we een zwart-wit landschap waarin van tijd tot tijd, interactief in gang gezet door de passanten, een huis neerstort. Hoewel het duidelijk om een filmbeeld gaat, benadert de schaal van de installatie een realistische grootte waardoor het werk de grenzen tussen fictie en realiteit aftast. Tegelijk refereert de installatie aan de vele promotionele videoschermen die onze publieke ruimte vandaag overspoelen. De technologische evolutie heeft dergelijke technologie niet alleen geperfectioneerd en toegankelijker gemaakt, ze zorgt ook voor een kwalitatieve inflatie van de publieke ruimte. Het billboard met Falling House, door het onverwachte beeld dat ongewild geactiveerd wordt, nodigt de kijker uit om zich op een andere manier te verhouden tot beelden en tot de stedelijke ruimte.

7. Galerij Ne9enpuntne9en, Sint-Amandsstraat 47

Nicolas Provost
Gravity, 2007
 °1969, woont en werkt in New York, VS
 Video, ca. 6'

Gravity zoomt in op de filmkus.

Het werk bestaat uit een montage van tientallen kussen uit de Europese en Amerikaanse cinema. Je ziet flitsen uit klassiekers als Vertigo, Blue Velvet, From Here to Eternity,... gemaakt door regisseurs als Alfred Hitchcock, David Lynch en Jewison met beroemde en legendarische filmkoppels als Montgomery Clift en Deborah Kerr, Isabella Rossellini en Kyle MacLachlan, Steve McQueen en Faye Dunaway...

Door de scènes uit hun oorspronkelijke context te lichten, zijn ze ontdaan van hun oorspronkelijke romantiek en erotiek. Door de snelle opeenvolging van de fragmenten krijg je bovendien het effect dat er na-beelden gemaakt worden: het beeld blijft hangen in je hoofd terwijl het al lang voorbij is en je het terug probeert te voeren naar de oorspronkelijke context.

Door te kiezen voor het moment net voor of net na het kussen, krijg je personages met halfopen mond die naar elkaar toegaan of uit elkaar getrokken worden waardoor alles iets dierlijks en agressiefs krijgt.

Momoyo Torimitsu
Miyata Jiro, 1999
 °1974, woont en werkt in New York, VS
 3-kanaal video-installatie - video in loop

Miyata Jiro is een fictief personage dat model staat voor de typische zakenmannen die sinds het begin van de economische expansie in de jaren 1960 de Japanse cultuur en straatbeeld domineren. Torimitsu gebruikt dit personage om op een metaforische manier na te denken over haar culturele wortels en deze in vraag te stellen. In de video-installatie maken we kennis met drie verschillende aspecten van Miyata Jiro: performance beelden, tv-spotjes met interviews, talk shows, varieté,... en fake reclamespotjes waarin stereotiepe dingen voor zakenmensen aangeprezen worden: een energiedrankje, sigaretten, kostuums, verzekeringspolis,...

Door de scènes uit hun oorspronkelijke context te lichten, zijn ze ontdaan van hun oorspronkelijke romantiek en erotiek. Door de snelle opeenvolging van de fragmenten krijg je bovendien het effect dat er na-beelden gemaakt worden: het beeld blijft hangen in je hoofd terwijl het al lang voorbij is en je het terug probeert te voeren naar de oorspronkelijke context.

Megan Whitmarsh
The life of a Yeti, 2000
 °1972, woont en werkt in Los Angeles, VS
 16mm film op video, ca. 4'

In een vier minuten durend animatiefilmpje schetst Whitmarsh een portret van een Yeti waarbij zij, door bijvoorbeeld de animatie de look and feel te geven van een super8 filmpje, een gevoel van herkenning creëert en ons als kijker emotioneel probeert te betrekken bij het drama dat inherent is aan het leven de Yeti. Een Yeti heeft heimwee, kan wenen, is op zoek naar gezelligheid en vriendschap... Kortom, een Yeti is ook maar een mens...

videokunst jonge Vlaamse kunstenaars

De Directeurswoning is als hart van Time can Tell de presentatieplek voor jonge Vlaamse kunstenaars. Een nieuwe generatie staat klaar om met hun creaties in de wereld van video- en multimedialkunst aan te treden.

In de lounge-videotheek vind je een staalkaart van veelbelovend werk van: **Rebecca Jane Arthur, de Buren, Justine Cappelle, Meriën Coppens, Lydia Debeer, Kasper De Vos, Maika Garnica, Sam Geyskens, Jeddy Hooman, Ariane Loze, Jonathan Paepens, Anne Reijniers & Rob Jacobs, Aïlien Reyns, Lisa Spilliaert en Benjamin Verhoeven.**

Al dit nieuw talent verliet recent één van onze Vlaamse kunsthogescholen met internationale faam: het HISK, Luca school of arts, RITCS.

(c) Justine Cappelle - Maregrave

Bring Your own Beamer RSL: video-installaties, muziek en drinks

Za 24/03 - 20u tot 00u30 - gratis
Oude Post, Hugo Verrieststraat 119

Workshop: 'Lightpainting' door video- & lichtkunstenaar Alexander Stragier

Za 24/03 - 20u tot 00u30 - gratis
Oude Post, Hugo Verrieststraat 119

Dansfilm: 'Solo' van Thierry Knauff (2014)

na de dansvoorstelling 'Palimpseste Solo/Duo' door Michèle Noiret
Do 29/03 - 20u - € 18 / € 16, VTP € 8 - tickets www.despil.be
De Spil, H. Spilleboutdreef 1
"Thierry Knauff maakt geen dansfilms. Nee, 'Solo en 'A mains nues' zijn filmgedichten waarin alles om alles heen danst." De Filmkrant

Debat: over 'De kracht van het bewegend beeld in de kunst'

Di 30/03 - 14u tot 16u - gratis
Aula Klein Seminarie, Zuidstraat 27
Sprekers: Rolf Quaghebeur, directeur Argos Centrum Kunst en Media en curator 'Time can Tell' - Alex Verhaest, deelnemend kunstenaar 'Time can Tell' - Christa Vyvey, lid kunstencentrum Vlaanderen en curator van (inter)nationale tentoonstellingen - Julie Vandenbroucke, oprichtster Arteconomy i.s.m. HOWEST/DEVINE

Benjamin Verdonck - Liedje voor Gigi - theater

Wo 04/04 - 20u30 - € 13,5 / € 12,5, VTP € 7 - tickets www.despil.be
De Spil, H. Spilleboutdreef 1
"Het is een kabbelend komen en gaan van kleuren, vormen en licht, waarin je wordt opgezoegen als in een schilderij van Mark Rothko." **** De Standaard

Film: 3 kortfilms door vrouwelijke videokunstenaars

Za 14/04 - 20u30 - € 7, VTP € 3,5 - tickets www.despil.be
De Spil, H. Spilleboutdreef 1
Griet Dobbels 'Montedellarte' (25') - Katrien Vermeire 'Der kreislauf' (25') - Meggy Rusta mova 'invitation to the voyage' (12'50"). Meggy geeft tijdens de voorstelling duiding bij haar film en de installatie 'Light Displacement' in de Directeurswoning.

Filmavond: Focus Johan Grimonprez en finissage 'Time can Tell'

Zo 06/05 - 16u - € 7, VTP € 3,5 - tickets www.despil.be
De Spil, H. Spilleboutdreef 1
'Looking for Alfred' 2005 (10') - '... because Superglue is forever' 2011 (17')
'Blue Orchids' 2017 (48')
Interview Johan Grimonprez door Chantal Pattyn, Nethoofd Klara

Rondleidingen met gids

Zo 25 ma + 8 apr + 22 apr + 29 apr: 14u30 u + 16u30
Wo 4 apr + 11 apr: 16u + 18u (Paasvakantie)
Start aan de Directeurswoning.
€ 2,5 per persoon, € 1 per persoon met VTP
Inschrijven: dienst Toerisme, Delaerstraat 35 of toerisme@roeselare.be of 051 26 96 00

Rondleidingen voor scholen, verenigingen en groepen op aanvraag

www.dedirecteurswoning.be of info@dedirecteurswoning.be

Za 24/03 - van 20u tot 00u30
Oude Post, Hugo Verrieststraat 119

Bring Your Own Beamer RSL

Bring Your Own Beamer is een pop-up tentoonstellingsconcept waarbij elke creatieveling zijn/haar werk via videobeelden komt voorstellen. Het populaire concept vond in 2010 een eerste keer plaats in Berlijn en werd sindsdien wereldwijd talloze keren georganiseerd.

BYOB RSL

Een vrij podium voor iedereen die creatief is met animaties of visuals, Video-, licht- of multimediale kunst en die zijn werk graag eens wilt tonen aan het publiek.

Tijdens het evenement kunnen bezoekers hun stem uitbrengen voor de beste projectie. Het werk met de meeste stemmen gaat naar huis met een splinternieuwe projector.

BYOB RSL

Waar je gratis kunt deelnemen aan een doorlopende workshop 'Lightpainting'. Alexander Stragier, video mapping-kunstenaar en Cultureel Ambassadeur van Roeselare, leert je schilderen met je vingers en jouw lichtgevende creaties tot leven komen op de muren. Geschikt voor alle leeftijden.

BYOB RSL

Een toffe bruisende plek waar Pelzen tekent voor de sfeer met bar en muziek.

BYOB RSL

Een niet te missen kunsthappening voor jong en oud.

Inkom: gratis

Info deelname en inschrijving: via www.dedirecteurswoning.be

#RSL
POST

In het oude Bpostgebouw bouwen het Welzijnshuis en de Kringwinkel aan een open en toegankelijke plek. Inwoners kunnen er elkaar ontmoeten en zo talenten en plannen volop ontwikkelen. Maak en verander mee!

interview

“We zijn curieuze mensen”

De videokunst tijdens **Time can Tell** is internationaal, eigzinnig en 100 procent Roeselaars. De kunstwerken zijn afkomstig uit de privécollecties van het echtpaar Michel en Julie Espeel-Vandenbroucke en kunstliefhebber Lieven Declerck. “Kunst gaat over de kern van het leven. Kunst laat mij voelen dat ik besta.” Een gesprek over verzamelen, video en zingeving.

Lieven en Julie praten met zoveel warmte over kunst dat het onvermijdelijk aanstekelijk wordt. Hun verhaal is opvallend gelijklopend. Lieven hing als kleine jongen zijn kamer vol posters van beroemde kunstwerken waarvan hij de naam niet kende. Hij vond ze gewoon mooi. Bij Julie deelden The Beatles de muur met prenten uit het tijdschrift *Openbaar Kunstbezit*. En hun eerste eigen kunstwerk? Die kochten ze allebei als twintiger.

“Je evolueert als collectioneur. Maar de manier waarop ik kunst kies, is dezelfde gebleven: vanuit mijn buikgevoel en met passie. Anderen kopen kunst als investering, ze speculeren op de toekomstige waarde van een werk. Ik niet. Ik kies dingen die me intrigeren”, vertelt Lieven Declerck. “Kunst gaat over de kern van het leven”, vult Julie Vandenbroucke aan. “We zijn allemaal op zoek naar zingeving, naar een diepere betekenis. Een deel daarvan vind ik in kunst. Het is een vorm van reflecteren. Kunst laat mij voelen dat ik besta.”

Film als canvas

Het eerste werk dat Julie kocht, was een beeldje. Maar de beelden en schilderijen maakten snel plaats voor innovatieve kunst, zoals video. Bewegende beelden die verhalen vertellen en prikkelen. Ook Lieven was snel overtuigd. “Dertig jaar geleden stond videokunst nog in zijn kinderschoenen. Maar ik denk dat we allebei graag zaken ontdekken. We zijn curieuze mensen. Dat geldt voor alles in het leven.”

“Kunst gaat over betekenis. De drager waarop de boodschap gebracht wordt, staat los van de waarde van een werk”, vindt Julie Vandenbroucke. “De komst van kunstenaarsfilms heeft wel voor een andere manier van kijken gezorgd. Het is een fragiel medium. De casset-

“Onze private collecties krijgen de kans om naar buiten te treden. Dat is een cadeau.”

tes van vroeger zijn achterhaald. Ook de dvd verdwijnt stilaan. De techniek verandert razendsnel. Bovendien is er een evolutie gaande, waarbij ook steeds meer naar het etherische wordt gegrepen. Kunstenaars maken niet langer per se een tastbaar werk. Ze kiezen voor een performance. Mijn man en ik ondersteunen al een aantal jaren performancekunstenaars. Wat zij doen is zeer waardevol, maar moeilijk vast te leggen. Zij brengen hun verhaal en er blijft niets tastbaars van over, hoogstens een foto of een video.”

Naast video's van internationale artiesten verspreid over verschillende locaties, ontdek je in de Directeurswoning opnames van performances. “Josse De Pauw deed enkele jaren terug een project in onze woning”, aldus Julie. “Het huis was net verbouwd en we gaven zeven artiesten carte blanche om een werk te creëren in relatie met de woning.” Zonder publiek. Zelfs Julie zelf was niet aanwezig. “Enkel via foto's en geluidsopnames kan je de performance beleven. Ook tijdens *Time can Tell*.”

Uiteraard is videokunst anders dan beeldhouwen of schilderen. Het is in zijn essentie minder materieel. Het is niet tastbaar. Een schilderij dat aan de muur hangt, zie je dagelijks. Een video niet. “Maar je hoeft

die werken niet dagelijks te zien”, vindt Lieven. “Een boek lees je ook niet elke dag. Dat verhaal zit in je gedachten. Af en toe bekijk ik mijn kunstvideo's wel eens. Tegenwoordig is dat op zich soms al een uitdaging. Werken staan soms op een drager die ondertussen verouderd is. De apparatuur vinden om die werken af te spelen, is al een zoektocht.”

Werken op stap

Werken uit hun eigen collectie uitlenen voor een tentoonstelling: voor Julie en Lieven is het de normaalste zaak van de wereld. Het is haast een plicht. Een eer. “Onze werken zijn altijd op stap. Kunst heeft een belangrijke sociale functie. Onze collecties bevatten stukken die we mooi en betekenisvol vinden. Waarom zouden we andere mensen daar niet van laten meegenieten? Het is eigenlijk een cadeau dat wij krijgen. Onze private collecties krijgen de kans om naar buiten te treden”, zijn Julie en Lieven het eens. Dat *Time can Tell* plaats vindt in Roeselare, de thuisstad van de twee kunstverzamelaars, is een extra troef. “Videokunst op openbare plaatsen geeft een stad meer betekenis. Hopelijk maken we met dit project deze kunstvorm toegankelijker.”

Videokunst vraagt wat tijd om de werken echt te beleven en ten volle te laten doordringen. Bij pakweg een schilderij zie je het werk in een oogopslag. Hoelang je er naar blijft kijken, kies je zelf. Een video heeft een bepaalde duurtijd. Als je die niet uitkijkt, heb je het werk niet helemaal gezien. “Enkel als je de film uitkijkt, kan je begrijpen wat de kunstenaar ermee bedoelt. Je zoekt altijd iets wat je visie verder opentrekt. Een werk dat vertelt wat jij wel wil, maar niet kan verwoorden. Of een werk dat je nieuwe inzichten geeft. Het gaat over de essentie van het leven. Eigenlijk zoek ik in alles van kunst het verlengde van mezelf”, aldus Julie.

Of je na *Time can Tell* zelf actief videokunst opzoekt, laten de verzamelaars open. “We hopen dat je iets bijleert en dat je geboeid bent. Als dat gebeurt, is de tentoonstelling geslaagd.”

1. de Directeurswoning, H. Consciencestraat 10*

Videotheek

- Meggy Rustamova - Light Displacement
- Lawrence Abu Hamdam - Earshot

2. Klein Seminarie, Zuidstraat 25 en 27*

Pandgang:

- Noritoshi Hirakawa - Een Voorgevoel
- Michel Auder - Endless Column
- Johan Grimonprez - Besmette Stad,
- Raymond Tallis - On Tickling, Kiss-o- Drome

Passage in dreef:

- Mohau Modisakeng - Passage

3. De Bunker, Sint-Hubrechtsstraat 51

- Regina José Galindo - Hilo de Tiempo
- Wim Cuyvers en Jan Masschelein - De Perfecte School

4. De Vriendschap, O.L. Vrouwmarkt 30

- Cao Fei - Live in RMB City
- David Claerbout - Travel
- Peter Weibel - Venus im Pelz - Venus in Furs
- Uri Tzaig - Master Lucas
- Douglas Gordon - Black & White (Babylon)

5. O.L. Vrouwerk, Sint-Hubrechtsstraat 33

- Vanessa Beecroft - 'VB34' (Stockholm) - 'VB40' (Sydney)
- Alex Verhaest - Ad Hominem

6. Stationsplein

- Johan Grimonprez - Falling House

7. Galerij Ne9enpuntne9en, Sint-Amandsstraat 47*

- Nicolas Provost - Gravity
- Momoyo Torimitsu - Miyata Jiro
- Megan Whitmarsh - The life of a Yeti

info:

- Alle locaties en lounge videotheek zijn open van woensdag tot en met zondag van 14u tot 18u
- Uitzondering: O.L. Vrouwerk open op wo - do - za - zo: van 14u tot 18u, op vrij: van 14u tot 17u

Toegang is gratis

Traject: 3,2 km - tijd: minimum 2 ½u

rondleiding met gids mogelijk op aanvraag via www.dedirecteurswoning.be of 051 26 96 00

☕ bij Brood., Sint-Hubrechtsstraat 53

Wo - do - za: van 7u30 tot 18u

Vrij: van 7u30 tot 13u - zo: van 7u30 tot 12u30

Laat je zalig wegzinken in het LICHTBED in De Vriendschap.

Het LICHTBED is het resultaat van een samenwerking tussen architectenbureau 51N4E, textieldesigners Chevalier-Masson en Julie Vandenbroucke. Het bed werd gecreëerd naar aanleiding van een architecturale make-over van de privéwoning van laatstgenoemde.

www.dedirecteurswoning.be
#timecantell ftimecantell

Time can Tell is een project van de Directeurswoning in samenwerking met Argos Centrum voor Kunst en Media, de Spil en de stad Roeselare.

Curator: Rolf Quaghebeur i.s.m. Christa Vyvey en de collectioneurs.

Met dank aan collectie Dr. Declercq, collectie Espeel- Vandenbroucke, Argos Centrum voor Kunst en Media, HISK en de kunstenaars voor het ter beschikking stellen van de werken.

Met dank aan Galerij Ne9enpuntne9en, Brood., het Klein Seminarie Roeselare, Kerkfabriek O.L.-Vrouw, #RSLPost, Pelzen, Limen Visual, HOWEST/Devine, stadsgidsen en het team vrijwilligers van de Directeurswoning. Met dank aan de Vlaamse Gemeenschap.

* niet toegankelijk voor rolstoelgebruikers